

Военно
историческиятъ
музей въ София

Военно-историческиятъ музей е отскоро достъпенъ за всички посетители. Временно, той се помещава въ улицата задъ царския дворецъ, наречена Московска. Нъколкото топове наредени въ малката градина предъ сградата му не подсказватъ за голъмото количество разнообразни предмети, които музеятъ крие.

Още съ влизането въ първата стая посетителът се изненадва. Нъколко макети (умалени статуи и модели) показватъ укрепените селища на прабългарите въ далечната им земя къмъ река Волга други—крепостите на отсамъ дунавските българи презъ първото и второто имъ царство. Една умалена статуя привлича бързо вниманието: Хайдутъ Сидеръ замахналъ съ тоягата си върху Черъ арапъ. Свесълъ вежди като два буреносни облаци, съсръдочилъ се, сила—поразия.

Ясно ти става, че българската сила ще преодолее петъковното робство. Задъ Сидера, върнатъ му другари „черни бивли“ спокойно чакатъ края на боя.

Срещу тая сцена—друга, все така любопитни и занимателни. На коне бой се биятъ крал Марко и Муса кеседжия. Бой—свѣткавици свѣтятъ, гърмотевици трещатъ „за права вѣра, за мила рода...“

Въ следната стая една голъма торпила около 6 м. напомня за страшното оръжие на морските кораби. Въ жъгла водолазътъ чака своя редъ за да претърса дъното на морето и извади нѣщо потръбно. Манекени (изкуствени трупове на човѣкъ) показватъ морската и пехотна военна униформа.

Въ третата стая нови изненади. Макетъ на парахода „Радецки“ срѣдъ Дунава. Спомняшъ си бодрата Вазова пѣсень: „И Радецки гордо плува...“ Срещу него Черната джамия въ София—затворътъ въ който е лежалъ Левски. Тамъ келията и веригите му, на двора бесилката, която не уплаши лъвското му сърдце. Другъ макетъ представя метохътъ (женски манастиръ) въ Карлово. Съ лозницата на двора, съ чардака на втори катъ и тайната стаичка въ подземието, до която се стига по тѣсна стълба.

Натисни!—гласи надписътъ предъ стъкления похлупакъ. Натиснешъ ли, свѣтла електрическа крушка отъ батерийно фенерче (следва)

Знайвой родън езикъ

ПИЖО ГОВОРИ СЪ КУПЕШКИ ДУМИ.

*—Ще ти изработя една **фазадна** стена, каквато нѣма никѫде — дума майсторътъ—предприемачъ. Излиза, че стената ще бѫде хемъ лицева (фасада), хемъ задна едновременно. Ако бѣше употребилъ българската дума **лицева** стѣна, щеше да говори безпогрѣшно.

*—Че той ме **коплементира**, като ми не харесва работата,—възмущава се желѣзарътъ Стоянъ. Излиза, че хемъ го хвали (прави му комплиментъ) хемъ не е доволенъ. А бай Стоянъ иска да ка-

Нашите съчинения

Първиятъ снѣгъ

Чудно хувавъ есененъ день! Хората казватъ, че е останалъ отъ лѣтото.

Брабчетата весело чуруликатъ по пожълтѣлътъ дървета.

На другата сутринъ всички сѫ изненадани. Бѣлътъ снѣжинки леко падатъ като бѣли пеперудки. Бѣлодрешко цѣль денъ изтърса снѣжни и си кожухъ. Байрътъ и покривите сѫ бѣли.

Първи снѣгъ, първа изненада.

Лилия Н. Радева
4 отд., Шуменъ

же, че го **посрамватъ**,
излагатъ го.

*—Дръпнахъ му единъ
канфусъ, че и азъ
ядохъ заради него **кън-
фуза!** Остави се!..

А канфусъ (кънфусъ) нико-
то се дръпва, нико се яде.
Френската дума конфю, зна-
чи посраменъ, обърканъ
отъ срамъ, смутенъ. Трѣба-
ва да се каже: Засрамиха
го, че и азъ се засрамихъ
покрай него...

Сконфузенъ значи скъ-
щото.

*—**Болдуриятъ** на
твоя третуаръ сѫ ци-
ментови.

Крайнициятъ (край-
нитъ камъни, брѣговетъ)
на **плочника** били ци-
ментови.

*—На една записка за
лѣкарства лѣкаръ напи-
салъ: „По три **чорбени**
лѣжица дневно“. Като про-
чела това, аптекарката по-
мислила, че лѣкарътъ сгрѣ-
шилъ и издала на болния
преписъ отъ записката, ка-
то поправила: „По три
супени лѣжици дневно“
Зеръ чорбата е нѣщо про-
сто, пѣкъ супата . . .

Ж. Т. С

	1	2	3
1			
2			
3			

Отвесно и водоравно:

1. повикване
2. цѣръ
3. частъ отъ главата

	1	2	3
1			
2			
3			

Отвесно и водоравно:

1. питие
2. частъ отъ главата
3. болестъ

Любка Х. Михайлова
4 отд., Шуменъ

Народна мудростъ = Поговорки =

**Ако е насреща ти бу-
болечка, ти се бори ка-
то съ мечка.**

**Книгата дъно нѣма.
Лъжата рѣка не гази.**

Мълчанъ пита изяди.

**Който прислушва, не
чува хубаво.**

**Каждето е сила, пра-
вина нѣма.**

**Искашъ голъма лѣжи-
ца, вземи и гълъма мо-
тика.**

**Който седи подъ кру-
шата, той яде круши.**

**Грѣхъ не е въ яло-
то, а въ дѣлото.**

**Лошиятъ песь нито
гризе кокала, нито го
оставя.**

Кратки вести

Презъ септември се навършиха **два-
десетъ години отъ съмъртъта на на-
родния поетъ и писател Ив. Вазовъ.**

Отъ месецъ августъ по **Дунава** плава вториятъ голъмъ **български** пътнишки пароходъ **„Царица Иоана“**.

На 1 октомври въ **Силистра** се празнува **единагодина отъ Освобождението на града** и се освети паметника на **Ст. Карадина**, изработенъ отъ добруджанецъ ваятел Метеоровъ.

Презъ августъ почина голъмиятъ индийски поетъ **Рабиндранатъ Тагоре**. Той достигна до дълбоки старини и дълго работи за миръ и за човѣчност между людете. Познатъ бѣше на цѣлъ свѣтъ. Преди години мина презъ София на пътъ за Индия.

Ловешкиятъ учитель Василь Д. Вишневинъ подарилъ на българския писателски съюзъ **50 хиляди лева**, за да се награждава всяка година най-хубаво написаната книга съ половината отъ лихвите на тия пари. Въ писмото си, съ което съобщава за дара си, той писалъ: „Джобоветъ ми се изпраздниха, но душата ми се напълни“.

Въ Германия се основава учреждение за изучаване и разпространение на **витамина**. Витаминътъ е нѣколко вида вещества, което съдържатъ нѣкои храни.

Желѣзоплатната линия отъ **Шуменъ** до гр. **Карнобатъ** е привършена. Презъ октомври бѣ тържествено осветена.

Въ Америка единъ ученъ построилъ четиридесетъ метра висока **пирамида**, въ която скъталъ по нѣщо отъ постигнатото въ наше време въ изкуство, наука, техника и др. Поръчалъ пирамидата да се отвори следъ 7 хиляди години, за да се види какъвъ ще е тогавашниятъ напредъкъ спроти сегашния.

Презъ октомври и ноември въ столицата нѣколко видни художници уредиха изложби на свои картини. По-голъмата част отъ картините бѣха пейзажи отъ Македония.

Презъ ноември месецъ писателски съюзъ чествува видния български писател Г. П. Стаматовъ.

На 23 ноември т. г. се чествува **сто години** отъ раждането на съгражданина ни учитель писател и духовникъ Василь Друмевъ — митрополит Климентъ. Издаде се Климентовъ листъ.

За живота и дейността на Друмевъ писахме въ „Сълънчо“ година четвърта.

Преди петдесетъ години за първи пътъ е билъ употребенъ индустриалния токъ и електромоторъ. Това било на 24 авг. 1891 година.

